

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה י.

(א) ולעיל כ: וש"נ. (ב) ז"ל
וכס"ב. (ג) ז"ל אחר.
(ד) נדל"ל דאחרי.

ו. ובשנה הרביעית יהיה
כל פרו קדש הלולים
לוי: ויקרא יט כד

(ה) רש"י ד"ה ויפירות
של שנה הרביעית
מיד. ג'ב לומר קדם ש"ו
בשנים: ד"ה ג' שנים
בר' ח' בשנים. ג'ב מ'ו
דחלו להביא תמים בכל אחד
ואחד ובתני תמימים משמע
בשנים אותם לומר דבשם
בשנים אותם בתמימים שנה
אותם ג' בשנים ואלו ג' שני
שנים דמלכנס ג' שנה
ג' שני שנים שנה אחת
על ג' בקר ג' שנים וכל
לדבר בחזרת הכנים תמים
תמימים ח' בשנים שנים
דף קכ"א

ופירות נסיעה זו אסורין עד ט"ו בשבט. דהיי דלנטיעה ר"ה
תשרי לענין ערלה לאזין מיהא ט"ו בשבט כדדריש רבי
ינאי מדמכין ובשנה הרביעית ובשנה החמישית והא דקדמי שטת ר"ה
הואיל ויאלו רוב גממי שנה דלאחרין לקמן (דף ד.) ממין נפקא מינה
דמאי דתשרי ר"ה לענין נטות י"ד
לפני ר"ה דעלתה לו שנה ולא אזלין
בחד ט"ו בשבט למנות לו יום
לפני ט"ו בשבט ויש הלכות גדולות
שחבטו ביום ופירות שחבטו רביעית
בחד דפריק להו אסורין עד דנפקא
ועיילא חמישית ושכסו הוא דבהי לא
איירי בשמעתין כלל דאזות שחטו
רביעית קודם ט"ו בשבט אסורין
לעולם והטעמין רביעית לאחר ט"ו
בשבט שרו לאחר פדיה לאלתר
סוואג"ה של אספניא מחבו ופירי
דפרדס דפני ארבע אסרי עד
לזכ:

וְלֹא ק"ו הוא ומה נדה. מרס פירקין ל"ק מצי כפרסיות הסם (ד"ס 361): **שְׁנַיִם** שיום אחד עולה להם בתחילתן אינו ר"ן שיום אחד עולה להם בשנה. הרי תחילתן היינו תחילה שנה וסוף תשובתן והרי סוף היינו סוף שנה ותחילתן תשובתן וזהו מה חוצה שהיה יוצאם מנהג שאלו היום עולה להם בתחילתה שנה ומהם בני סופרתו למנן ו' דאע"ג דפריך עלה אגן נמי נספריה לא קיימא שמעתי ואפ"ה תחילת היום עולה בקופה לר' יוסי בפרק כיצד טומאת התבוס דובא משום דאין סודותא נאפרע ור'נא טומאתה בגולה שני ימי השמשות וז"ל דהאי ק"ו דהכא ר'נא ולא לרבי תלפסע מימי י"ב ע"י דשריא לשמש לאחר עוביה מצי מדמוריתא בתרא דנדה (ד' ע"ב) וס"פ ע"כ עולה לה תחלת היום דאי לאו א"ל ונראה ללא דמיון וזה הכי דהא אומים נקיים קפיד רחמנא בנשותיהם יום סוף היום עולה כמו שאפרש שאני חסד ספירת אחר תטעה כמיז דרשנין שלא תהא שומאם מפסקת הכל תחלת ואחרי דחיק לאשכוחי וזה גמורה לר' יוסי בנראה בשמי צ"ן השמות בפ"ב דמגילה (ד' ב' וס"פ) וי"ל דדחיק אונה ביממי משום דכמיז כל מלא ביממי תהי וזה בלילות תהי וזה ופ"ק דהוריות (ד' ד') נמי הוה ליה לפרושי וילמא וזה ביממי היכי משכחת לה ועוד דרי משני דרובי

גב א מ"י פ"ט מהל' נטע
דנעי הל' (ו) (ט) י סמג
עשן (קלט) (קלן) טוש"ט
י"ד ס' רלד טע"ד ד ה:
גב ב מ"י פ"א מהל'
מטעה הקרנות הל' ד
סמג עשן קמג:

(פחות) ופירות נשעו
 ואסורין עד יום חמשה
 עשר בשבט, אם לא
 לעולה אם לרבעי ורבע.
 מנא לן דרביח שלש
 שנים יהיה לכם ערלים
 ואיכל ובשנה הרביעית
 יהיה לם פירות, מרבא
 מסיק לא איכל ובשנה
 הרביעית ולא מסכים
 יהיה, ופליגי מיתא מסכי
 שבא רביעין ואסורין
 משום עולה, כגון ששע
 פחות משלשים יום לפני
 ראש השנה, וראי (הגמ')
 דחנו רבנן דלא כרי מאיר,
 דאי כרי מאיר האמר יום
 ראש השנה חזר חזר

[illegible]

א) אולי צ"ל דכתיב שנעת
ימים תהיה כנדחה תהא
נדחה כל שנעה כל יום כ"י.
ב) נראה דחסד כאן וצ"ל עולה
לה בסוף שנים שיום אחד
עולה לה בסוף השנים וכו'.